

PARAULES DE VIDA

La salvació ve de Déu

Durant aquests dies l'ambient que es percep als carrers dels nostres pobles ens parla de la proximitat del Nadal. La publicitat porta a molts a pensar que per a celebrar bé aquestes festes és necessari preparar moltes coses. En canvi, la litúrgia de l'Església durant el temps d'Advent, el primer diumenge del qual celebrem avui, ens convida a esperar santament la vinguda del Senyor al nostre món. Aquest fet ens indica la situació paradoxal a la qual ens ha conduït el context cultural, social i espiritual que estem vivint pel que fa a la celebració del Nadal: quan més diluït queda el seu sentit autèntic, per la publicitat que ens arrossega a viure'l envoltats pel consumisme, amb més força se sent la necessitat d'una celebració més autèntica del naixement de Crist.

Durant els diumenges del temps de l'Advent escoltem un primer anunci: El Senyor ve al nostre món. Sabem que el Fill de Déu va nàixer a Betlem i ens disposem a la seua vinguda amb la mateixa esperança de salvació dels profetes i els justos del poble d'Israel, i amb el desig d'acollir-lo en la veritat de la

nostra vida. Un cristià sap que, encara que Crist nasqués mil vegades a Betlem, de res li serviria si no nasqués en el seu cor. Per això, si volem recuperar el sentit profund d'aquesta celebració, lo primer que us convido a pensar és que el veritablement important no és preparar moltes coses, sinó disposar-nos nosaltres mateixos a acollir al Senyor. L'obsessió per les coses pot portar-nos a perdre de vista allò que és essencial en el Nadal.

Hi ha un segon aspecte del missatge de l'Advent: el Senyor ve a salvar-nos. A molts dels nostres

contemporanis aquest anunci segurament no els dirà gran cosa. L'home d'avui se sent tan segur de si mateix que té la temptació de pensar que no necessita ser salvat per ningú. Estem davant un món orgullós del que té; del que pot aconseguir amb la ciència i la tècnica en el domini de la creació; de les metes que pot assolir; del que és capaç de fer. Això porta a molts a creure tant en ells mateixos que arriben a pensar que no necessiten creure en Déu. No obstant això, any rere any, l'Església ens anuncia: El Senyor ve a salvar-nos. I amb

aquest anunci ens està recordant que l'home no pot salvar-se a si mateix i ens convida a no caure en la supèrbia de pensar que no necessitem a Déu.

Aquests anuncis ens porten a la pregunta que cadascú de nosaltres ens hem de fer durant l'Advent: Quina és l'esperança de la meua vida? On espero trobar la felicitat del cor? Les persones tendim a cercar la felicitat en coses que mai podran omplir el desig profund de salvació que hi ha en nosaltres. Segurament tots haurem experimentat alguna vegada que, quan ja hem aconseguit el que desitjàvem, descobrim que en nosaltres comencen a aflorar nous desitjos, i és que les coses mai podran saciar la fam de felicitat que hi ha en el cor de l'home.

En Advent, l'Església ens ensenya que només en l'obertura al Xiquet de Betlem trobem el camí de la verdadera Vida, perquè únicament si ens fem petits, pobres i humils com Ell, arribarem a la verdadera pau del cor.

Amb la meua benedició i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ens preparem per al naixement del Senyor

Tots tenim experiència, en la vida de cada dia, de disposar poc temps per al Senyor i per a nosaltres mateixos. Estem massa absorbits pel que hem de fer, per les nostres pròpies activitats. Quantes vegades diem, o ens diuen, «ho sento, no tinc temps», «ara no puc, tinc molta feina»...

En aquest ambient, arriba el temps d'Advent. I ens convida, en primer lloc, a aturar-nos, a fer un temps de silenci i a contemplar la presència del Senyor. A adonar-nos de la certesa de la seva presència i de la salvació que ens porta.

Un element fonamental de l'Advent és l'espera. Vivim en constant espera: el nen que espera

fer-se gran, l'adult que espera assolir amb èxit els seus projectes, l'ancià espera el merescut descans.

Aquest primer diumenge d'Advent, a l'Evangeli, sentim les paraules de sant Lluc: «Alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats». Darrerament, els creients anem amb el cap cot pels pecats, errors comesos pels fills de la nostra Església. Caminar amb el cap cot és propi de persones sotmeses o humiliades. Ara, se'ns convida a alçar el cap, perquè «molt aviat sereu alliberats». Jesucrist ens porta la salvació.

En l'Advent l'espera esdevé esperança: «veuran venir el Fill de l'home... amb gran poder i majes-

tat». Aquesta esperança està animada per una certesa: el Senyor és present en la nostra vida, ens acompanya i un dia tots els nostres anhels trobaran el seu acompliment en el Regne de Déu, Regne de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, de justícia, d'amor i de pau.

I aquesta esperança ens fa ser actius. No n'hi ha prou amb creure-ho o amb pensar-ho. Cal viure «atents sobre vosaltres mateixos, pregant en tota ocasió i demanant que us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home».

Amb renovada esperança comencem el temps d'Advent.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRAS DE VIDA

La salvación viene de Dios

Durante estos días el ambiente que se percibe en las calles de nuestros pueblos nos habla de la cercanía de la Navidad. La publicidad lleva a muchos a pensar que para celebrar bien estas fiestas es necesario preparar muchas cosas. En cambio, la liturgia de la Iglesia durante el tiempo de Adviento, cuyo primer domingo celebramos hoy, nos invita a esperar santamente la venida del Señor a nuestro mundo. Este hecho nos indica la situación paradójica a la que nos ha conducido el contexto cultural, social y espiritual que estamos viviendo en lo que se refiere a la celebración de la Navidad: cuando más diluido queda su sentido auténtico, por la publicidad que nos arrastra a vivirlo rodeados por el consumismo, con más fuerza se siente la necesidad de una celebración más auténtica del nacimiento de Cristo.

Durante los domingos del tiempo del Adviento escuchamos un primer anuncio: El Señor viene a nuestro mundo. Sabemos que el Hijo de Dios nació en Belén y nos disponemos a su venida con la misma esperanza de salvación de los profetas y los justos del pueblo de Israel, y con el deseo de acogerlo en la verdad de nuestra vida. Un cristiano sabe que, aunque Cristo naciera mil veces en Belén, de nada le serviría si no naciera en su corazón. Por ello, si queremos recuperar el sentido profundo de esta celebración, lo primero que os invito a pensar es que lo verdaderamente importante no es preparar muchas cosas, sino disponernos nosotros mismos a acoger al Señor. La obsesión por las cosas puede llevarnos a perder de vista lo que es esencial en la Navidad.

Hay un segundo aspecto del mensaje del Adviento: el Señor viene a salvarnos. A muchos de nuestros contemporáneos este anuncio seguramente no les dirá gran cosa. El hombre de hoy se siente tan seguro de sí mismo que tiene la tentación de pensar que no necesita ser salvado por nadie. Estamos ante un mundo orgulloso de lo que tiene; de lo que puede conseguir con la ciencia y la técnica en el dominio de la creación; de las metas que puede alcanzar; de lo que es capaz de hacer. Esto lleva a muchos a creer tanto en sí mismos que llegan a pensar que no necesitan creer en Dios. Sin embargo, año tras año, la Iglesia nos anuncia: El Señor viene a salvarnos. Y con este anuncio nos está recordando que el hombre no puede salvarse a sí mismo y nos invita a no caer en la soberbia de pensar que no necesitamos a Dios.

Estos anuncios nos llevan a la pregunta que cada uno de nosotros nos tenemos que hacer durante el Adviento: ¿Cuál es la esperanza de mi vida? ¿Dónde espero encontrar la felicidad del corazón? Las personas tendemos a buscar la felicidad en cosas que nunca podrán saciar el deseo profundo de salvación que hay en nosotros. Seguramente todos lo habremos experimentado alguna vez que, cuando ya hemos conseguido lo que deseábamos, descubrimos que en nosotros comienzan a aflorar nuevos deseos, y es que las cosas nunca podrán saciar el hambre de felicidad que hay en el corazón del hombre. En Adviento, la Iglesia nos enseña también que sólo en la apertura al Niño de Belén encontramos el camino de la verdadera Vida, porque únicamente si nos hacemos pequeños, pobres y humildes como Él, llegaremos a la verdadera paz del corazón.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

La delegació de Missions celebra la primera reunió del curs

El diumenge 7 d'octubre, la Delegació de Missions es reuní a la parròquia de Sant Josep Obrer de Sant Carles de la Ràpita per celebrar la primera reunió del curs. Era el primer diumenge del curs que van participar de la celebració de l'Eucaristia els xiquets i xiquetes de la

catequesi, alguns acompanyats de les famílies. Un detall curiós i bonic és que durant la Missa surten projectats els cants a les dues parets del presbiteri, la qual cosa facilita el cant als fidels.

Ens adreçà la paraula Maria Palau, membre de la delegació, per explicar què fa la Delegació de

Missions. Preguntà als xiquets si coneixien a Mike Safont, jove que està preparant-se a Madrid per a ser missioner a un altre país. Les primeres paraules en l'homilia de Mn. Carlos París, rector de la parròquia, van fer referència al matrimoni Roger i Maria, que havien estat a missions al llarg de tres anys a la República Dominicana, treballant en una escola, entre d'altres activitats pròpies dels missioners.

A continuació, els membres de la Delegació de Missions van passar al saló parroquial per celebrar la reunió d'inici de curs, presidida per Mn. Antoni Borràs. El delegat informà de la programació del nou curs, destacant la visita dels missioners de l'SCAM als arxiprestats de Montsià-La Tinença i Delta-Litoral. En acabar la reunió van compartir un dinar de germanor a una sala de la parròquia Sant Josep Obrer, acompanyats de Mn. París, qui ens acollí molt bé i de manera molt generosa.

Delegació de Missions

El Col·legi Teresià de Tortosa celebra la festivitat de Santa Teresa

Com cada 15 d'octubre, al Col·legi Teresià de Tortosa hem estat de festa. Un any més, tota la família teresiana hem celebrat la festivitat de Santa Teresa.

El dia va començar amb l'Eucaristia, oficiada pel nostre bisbe Enrique Benavent, qui destacava la figura de la santa com a doctora de l'Església i exemple a seguir. Els alumnes, per la seua banda, es van mostrar molt participatius en tot moment.

La resta de la jornada va ser lúdica, amb tallers, jocs, xocolatada... Un gran dia de festa per a tota la família teresiana!

Maria Dolores Aguirre

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Humil i dòcil de cor, proper a la gent, amb compassió, mansuetud i tendresa. Aquest és Jesús» (18 de setembre).

@Pontifex: «El bé és amorós i mai no s'imposa. S'escull» (19 de setembre).

@Pontifex: «Demanem a Jesús que protegeixi sempre la nostra Església, que la protegeixi amb la seva misericòrdia, concedint el seu perdó a cadascun de nosaltres» (20 de setembre).

@Pontifex: «Si vols arribar al cor de Déu, pren el camí de la misericòrdia i deixa't tractar amb misericòrdia» (21 de setembre).

La Mare de Déu de Vallivana ja és al seu santuari

El passat dissabte, dia 21 d'octubre els morellans vam retornar la imatge de la Mare de Déu de Vallivana al seu santuari. L'estada de 9 setmanes a Morella havia arribat al final. El Sexenni LIV ja és història.

Aquest dissabte les emocions eren presents en tots els cors. Aquelles persones majors que pensen haver viscut la darrera visita de la Mare de Déu a Morella, aquelles altres malaltes, unes altres que han perdut alguna persona estimada... Ho vull resumir en una vídua de l'hivern passat que deia: «*El meu home vivia tant tot açò de la Mare de Déu, no puc més que emocionar-me i plorar*». Era una mostra de les llàgrimes i l'emoció reflectida en totes les cares en veure passar la sagrada imatge portada per Mn. Gerard.

Els dies anteriors havien estat una mica complicats. La meteorologia va jugar una mala passa-

da i fins al darrer moment no es va poder saber si es podria realitzar la «rogativa» a Vallivana. Els camins s'havien convertit en rius, l'aigua no parava, però en el moment adient va parar el temporal i un canvi de recorregut va permetre fer el camí.

Era el final del Sexenni d'enguany, les jornades festives de l'agost havien donat pas al silenci de les nou setmanes presidint l'altar major de l'arxiprestal. Silenci trencat per les pregàries de tots que allà es feien presents i pels actes que es van anar realitzant.

Finalment, el diumenge dia 21, vam tornar a peu des del santuari. L'arribada a Morella va tancar tots els actes sexennals, tot esperant que d'ací 6 anys puguem celebrar el proper, que ja serà el LV i esperem que torni a ser el millor de la nostra vida.

Eduard Blasco

Commemoració acadèmica de la mort de Mn. Joan Baptista Manyà

El dia 25 d'octubre es va commemorar a l'Espai Patronat de Tortosa els 42 anys de la mort del sacerdot, teòleg i pedagog Joan Baptista Manyà. Hi eren presents Mn. José Luis Arín, vicari general; Mn. Víctor Cardona, president de la «Fundació Fe i Cultura Joan B. Manyà», membres de la fundació i un bon nombre d'assistents. En l'acte es va recordar el pensament de Mn. Manyà des de la dimensió fe i ciència.

Agraïm la presència del conferenciant Dr. Emili Marlés, sacerdot de la diòcesi de Terrassa i llicenciat en Ciències Físiques. Durant la conferència, Marlés projectà la frase «*El materialista no puede negar a Dios, ni los antiguos ni los modernos*», del físic, químic i poeta David Jou. A l'Església, seguí, li agrada la ciència i l'interessa, àdhuc els darrers Papes s'han inte-

ressat pels avenços científics. El conferenciant recordà que al segle XVIII els observatoris del món eren regentats per jesuïtes i la primera revista científica *Ibèrica* de l'Estat espanyol es feia a Tortosa.

Va continuar explicant que a partir dels anys 60 s'ha produït un gran canvi en el diàleg ciència i fe, gràcies a la filosofia de la ciència. Estem en una època en la que hi ha mossens que han fet estudis científics i ara està previst fer una càtedra sobre el diàleg ciència i fe. Tanmateix, cap científic pot respondre totes les preguntes que se li pugen fer. La física és una radiografia de la realitat, però no pot valorar totes les coses.

L'acte es tancà amb el vicari general donant les gràcies al conferenciant i als assistents. I va reflexionar: «Savi de debò és aquell que com

més sap, més sap el què li queda per saber». I «quan un creient fa caricatura de la ciència, malament; i quan

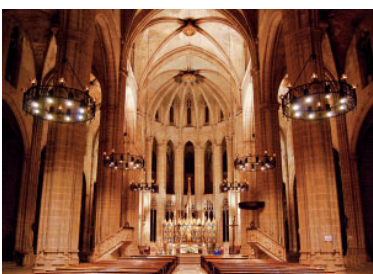
un científic fa caricatura de la fe, també».

Maria Joana Querol

AGENDA

▶ **Dijous 6 i divendres 7**, sortida al Port amb seminaristes. Delegació de Pastoral Vocacional.

▶ **Dissabte 8**, Catedral, a les 12 h, Missa estacional de la Immaculada Concepció.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, cardenal; santa Ada, vg.; beat Francesc Gàlvez, prev. franciscà i màrtir al Japó, nat a Utiel.

5. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / SI 22 / Mt 15,29-37]. Sant Dalmau o Dalmaci (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel-la, vg.; santa Carne Sallés (Vic, 1848-Madrid, 1911), fund. Concepcionistes missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. □ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Ambrós o Ambrosi

(†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ Dissabte [Gn 3,9-15.20 / SI 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Ba 5,1-9 / SI 125 / Fl 1,4-6.8-11 / Lc 3,1-6]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.; sant Joan Dídac Cuauhtlatoatzin.

Diumenge I d'Advent (C)

COMENTARI

Comença un nou any litúrgic

Comencem en aquest diumenge un nou any litúrgic en el qual anirem llegint el cicle C. El nostre guia a l'evangeli serà Lluc.

Les lectures ens ajuden a situar-nos davant les tres vingudes: la primera a Betlem, la segona a la fi dels temps. Entre aquestes dues vingudes, la tercera: el Senyor ve cada dia a la nostra vida.

La lectura de Jeremies ens prepara per al naixement de Jesús. Diu, en efecte, *Aquells dies, aquells temps, farà néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: «El-Senyor-és-el-nostre-bé.»*

En parlar Jeremies del plançó nascut a David ens fa pensar en el Messies promès a aquell rei. Podem dir, doncs, des de la perspectiva cristiana que el text és una profecia clara del nostre Salvador, d'aquell que nixerà un cop més per Nadal. Es comportarà amb *justícia i bondat*. Serà qui salvarà el país de Judà i evidentment tot el món. I ell encarnarà en si mateix tota la *bondat*; a ell se li pot aplicar, amb tota propietat: *El Senyor és el nostre bé.*

L'evangeli parla de grans senyals o prodigis (*sol, lluna, estrelles, mar embravida, desastres, estelada del cel*: tot això són senyals que indiquen la importància del que està a punt de succeir) però el més important és que al final *veuran venir el Fill de l'home* i ara amb gran poder i amb una gran majesttat, com a Senyor del món i de la història. La primera vinguda va ser senzilla i humil; la segona triomfant com correspon al Jutge de tot el món. Però és el moment de la salvació: *Alceu el cap ben alt perquè molt aviat sereu alliberats*. És un moment de confiança i d'esperança per als deixebles de Jesús.

Què hem de fer ara?: *Evitar l'excés de menjar i beure i la preocupació pels negocis, estar alerta, pregant en tota ocasió (evangeli)*. Sant Pau ens recorda que *el nostre amor ha de créixer fins a vessar*. Cal acollir el Senyor que ve cada dia a la nostra vida, amb l'amor i la pregària.

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 33,14-16)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, farà néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *A vós elevo la meva ànima, Senyor.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / feu que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel / per als qui guarden la seva aliança. / El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels, / els revela la seva aliança. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 3,12.4,2)

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 21,25-28.34-36)

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent podrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majesttat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur, com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 33,14-16)

«Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que cumpliré la promesa que hice a la casa de Israel y a la casa de Judá. En aquellos días y en aquella hora, suscitaré a David un vástago legítimo, que hará justicia y derecho en la tierra. En aquellos días se salvara Judá, y en Jerusalén vivirán tranquilos, y la llamarán así: «Señor-es-nuestra-justicia».»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *A ti, Señor, levanto mi alma.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Las sendas del Señor son misericordia y lealtad / para los que guardan su alianza y sus mandatos. / El Señor se confía con sus fieles / y les da a conocer su alianza. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Te 3,12.4,2)

Hermanos:

Que el Señor os colme y os haga rebosar de amor mutuo y de amor a todos, lo mismo que nosotros os amamos. Y que así os fortalezca internamente, para que, cuando Jesús, nuestro Señor, vuelva acompañado de todos sus santos, os presentéis santos e irreprehensibles ante Dios, nuestro Padre.

En fin, hermanos, por Cristo Jesús os rogamos y exhortamos: Habéis aprendido de nosotros cómo proceder para agradar a Dios; pues proceded así y seguid adelante. Ya conocéis las instrucciones que os dimos, en nombre del Señor Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,25-28.34-36)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habrá signos en el sol y la luna y las estrellas, y en la tierra angustia de las gentes, enloquecidas por el estruendo del mar y el oleaje. Los hombres quedarán sin aliento por el miedo y la ansiedad ante lo que se le viene encima al mundo, pues los astros se tambalearán. Entonces verán al Hijo del hombre venir en una nube, con gran poder y majestad.

Cuando empiece a suceder esto, levantaos, alzad la cabeza: se acerca vuestra liberación. Tened cuidado: no se os embote la mente con el vicio, la bebida y los agobios de la vida, y se os eche encima de repente aquel día; porque caerá como un lazo sobre todos los habitantes de la tierra.

Estad siempre despiertos, pidiendo fuerza para escapar de todo lo que está por venir y manteneos en pie ante el Hijo del hombre.»

Mn. Jaume Pedrós